

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/154/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110210830
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1110210830.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: Lawyer Partners, a. s., Prievozská 37, Bratislava, zast. Advokátskou kanceláriou Chabadová, s. r. o., Pri starej prachárni 13, Bratislava, proti žalovanému: D. T., T. C. XX, T., zast. JUDr. Františkom Farkašom, advokátom, Hálkova 5, Bratislava, o zaplatenie 34,52 eur, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 6. novembra 2012, č. k. 8C/38/2012-33, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 6. novembra 2012, č. k. 8C/38/2012-33, z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 34,52 eur (1.040,- Sk) a náhrady trov konania titulom nezaplatenia koncesionárskych poplatkov. Rozhodnutie o trovách konania si súd prvého stupňa s poukazom na ust. § 151 ods. 3 O. s. p. vyhradil na samostatné uznesenie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvého stupňa uviedol, že žalovaný ako vlastník rozhlasového prijímača nezaplatil Slovenskému rozhlasu koncesionárske poplatky podľa zákona č. 212/1995 Z. z. o koncesionárskych poplatkoch v znení neskorších predpisov za obdobie od 01/2002 do 06/2005, a to ani na výzvu Slovenského rozhlasu na zaplatenie zo dňa 20. 10. 2005. Slovenský rozhlas touto výzvou súčasne žalovanému oznámil postúpenie pohľadávky dňom 20. 9. 2005 žalobcovi, avšak doručenie tohto listu žalovanému ani skutočnosť, že žalovaný mal preukázateľne vedomosť o tomto dlhu a zmene vlastníka veriteľa, žalobca počas celého konania žiadnym spôsobom nepreukázal. Po právnej stránke súd prvého stupňa poukázal na ust. § 3 ods. 1, 3, 6, 7, § 4 ods. 1, § 8 ods. 1, 2 zákona č. 212/1995 Z. z. o koncesionárskych poplatkoch v znení platnom a účinnom pred 21. 2. 2006, § 4a ods. 1 citovaného zákona platného v období od 1. 9. 1999 do 31. 7. 2003 a § 524 ods. 1, 2, § 526 ods. 1, 2 Obč. zák. Pred právnym vyhodnotením merita veci sa zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, pričom dospel k záveru, že žalobca nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní. Súd prvého stupňa poukázal na skutočnosť, že postúpenie pohľadávky vo vzťahu k dlžníkovi, žalovanému, preukazuje postupca, Slovenský rozhlas, písomným oznámením o postúpení pohľadávky, ktorým dlžníkovi oznámil, komu má dlh plniť po postúpení pohľadávky. Postupník, žalobca, preukazuje dlžníkovi postúpenie pohľadávky zmluvou o postúpení pohľadávky. Mal za to, že v súdnom spore žalobca, ktorý je postupníkom, musí preukázať svoju aktívnu vecnú legitímáciu listinnými dôkazmi, dokladmi, preukazujúcimi, že Slovenský rozhlas ako postupca písomne oznámil žalovanému ako dlžníkovi postúpenie predmetnej pohľadávky, vrátane preukázania doručenia žalovanému, alebo zmluvou o postúpení pohľadávky. Z vykonaného dokazovania podľa súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca ako postupník preukazoval svoju aktívnu vecnú legitímáciu zmluvou o postúpení pohľadávky, ktorú súdu prvého stupňa doručil iba v elektronickej podobe. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu nepreukázal žiadnym iným dokladom a nepreukázal ani doručenie listu zo dňa 20. 10. 2005, ktorým malo byť oznámené postúpenie pohľadávky postupcom, žalovanému. Z týchto dôvodov mal súd prvého

stupňa za to, že žalobca nie je v tejto veci aktívne vecne legitimovaný. Meritom veci sa preto už nezaoberal, ani ho právne nevyhodnocoval a žalobu zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu súdu prvého stupňa podal odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel. Uviedol, že podával viacero návrhov s podobným obsahom, avšak proti rôznym žalovaným, a preto sa rozhodol využiť ust. § 42 ods. 1 O. s. p., ktoré umožňuje urobiť podanie elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Podotkol, že v zmysle § 7 vyhl. č. 542/2002 Z. z. Národného bezpečnostného úradu sa na takto podpísané dokumenty hľadí ako na tlačový dokument podpísaný vlastnoručným podpisom. Žalobca poukázal na skutočnosť, že k návrhu boli pripojené všetky dôkazy, na ktoré sa v ňom odvoláva, pričom tieto boli rovnako podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Prílohy boli uložené na DVD nosiči a boli originálmi. Jeden originál bol vyhotovený v listinnej - písomnej podobe a takto napr. odoslaný žalovanému a rovnaký dokument bol v elektronickej forme podpísaný zaručeným elektronickým podpisom určený na archiváciu a použitie v súdnych sporoch. Vo vzťahu k aktívnej vecnej legitimácii žalobca uviedol, že pohľadávku nadobudol na základe postúpenia od Slovenského rozhlasu ako pôvodného veriteľa. Poukázal na konanie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 7C/144/2006, kde súd meritorne rozhodol, že zmluva o postúpení pohľadávky je platná a na jej základe došlo k zmene veriteľa. Mal za to, že v súlade s § 524 ods. 2 Obč. zák. s postúpenou pohľadávkou na neho prešlo aj právo uplatniť si túto pohľadávku na súde. Táto skutočnosť ako aj samotné oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky žalovanému podľa žalobcu zakladá jeho aktívnu legitimáciu. K nepreukázaniu doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanému uviedol, že nie je možné zabezpečiť žiadny doklad o obsahu zásielky, okrem notárskej zápisnice osvedčujúcej priebeh odosielania. Žalobca zastával názor, že následkom neodoslania oznámenia je len to, že postupník musí akceptovať splnenie dlhu pôvodnému veriteľovi. Pre úspešné vymáhanie pohľadávky v súdnom konaní tak postačuje preukázanie, že postupník sa platne stal jej veriteľom, čo žalobca preukázal okrem iného predložením zmluvy o postúpení pohľadávky. Žalobca tiež poznamenal, že Slovenský rozhlas vyzval dlžníka, tak ako to ustanovuje zákon a svoju povinnosť oznámiť dlžníkovi postúpenie pohľadávky si splnil odoslaním oznámenia na jedinú jemu známu adresu dlžníka. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 3 ods. 8 písm. b/ zákona č. 212/1995 Z. z., ktoré ukladá žalovanému povinnosť oznámiť Slovenskému rozhlasu zmenu trvalého bydliska v lehote 30 dní, pričom porušenie tejto povinnosti nemôže byť na ťarchu žalobcu, ktorý vyvinul všetku snahu na doručenie výzvy. Žalobca vytkal súdu prvého stupňa, že nevykonal iný dôkaz, ako navrhli účastníci, hoci jeho vykonanie bolo nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, a to dopyt na Slovenskú poštu a.s. ohľadom doručenia zásielky s oznámením postúpenia, čím zaťažil konanie inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. Odvolanie žalobcu nepovažoval za vecne ani právne dôvodné. Mal za to, že žalobca neuviedol žiadne relevantné argumenty proti napadnutému rozsudku. Žalovaný sa zároveň pridržiaval svojho stanoviska k žalobe o premlčanom nároku.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že žalobca sa voči žalovanému domáha zaplata sumy 34,52 eur (1.040,- Sk) titulom nezaplatených koncesionárskych poplatkov. Táto pohľadávka mala byť na žalobcu postúpená na základe verejnej obchodnej súťaže na postúpenie pohľadávok Slovenského rozhlasu Realizačnou zmluvou č. X k S. zmluve o postúpení pohľadávok. Súd prvého stupňa žalobu žalobcu zamietol z dôvodu, že žalobca ako postupník nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimáciu, keď túto preukazoval len zmluvou o postúpení pohľadávok v elektronickej podobe a nepreukázal ani doručenie listu zo dňa 20. 10. 2005, ktorým malo byť oznámené postúpenie pohľadávky postupcom, žalovanému. Po oboznámení sa s obsahom spisu má odvolací súd za to, že tento záver súdu prvého stupňa je prinajmenšom predčasný. Žalobca totiž v prejednávanej veci podal žalobu spolu s prílohami na súd prvého stupňa dňa 26. 7. 2006 elektronickými prostriedkami, pričom išlo o podanie zaznamenané na DVD nosiči a podpísané zaručeným elektronickým podpisom v súlade s § 42 ods. 1 O. s. p. Z napadnutého rozsudku však nevyplýva, že by sa súd prvého stupňa s týmto DVD nosičom oboznámil. Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že vykonal dokazovanie oboznámením

sa s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a všetkými listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise. Obsah spisu však netvoria všetky dôkazy, na ktoré žalobca poukazuje vo svojej žalobe, konkrétne sa v spise nenachádzajú zoznamy postupovaných pohľadávok a tieto sú zaznamenané len na DVD nosiči. Žalobca pritom v odvolaní okrem iného poukazuje na skutočnosť, že všetky dôkazy, teda vrátane zmluvy o postúpení pohľadávok so zoznamami postupovaných pohľadávok, boli pripojené k žalobe na predmetnom DVD nosiči a boli podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Preto vzhľadom na ust. § 42 ods. 1 O. s. p. nebolo potrebné ich doloženie aj v listinnej podobe. Súd prvého stupňa tým, že sa neoboznámil so všetkými dôkazmi priloženými žalobcom k žalobe v elektronickej podobe, nemohol urobiť ani relevantný záver o tom, či došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému zo Slovenského rozhlasu na žalobcu, a teda či je žalobca v prejednávanej veci aktívne vecne legitimovaný.

Pokiaľ ide o nepreukázanie doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky postupcom žalovanému, odvolací súd sa v tomto smere stotožňuje s odvolacou argumentáciou žalobcu, že s platným postúpením pohľadávok nový veriteľ (postupník) nadobúda súčasne aj aktívnu vecnú legitímáciu k uplatneniu postupovanej pohľadávky. Otázka existencie aktívnej vecnej legitímácie nie je spojená so splnením povinnosti oznámiť alebo preukázať postúpenie pohľadávky dlžníkovi. Nesplnenie tejto povinnosti vyplývajúcej z § 526 ods. 1 Obč. zák. podľa názoru odvolacieho súdu neznamená, že by postupník nemal aktívnu vecnú legitímáciu na uplatňovanie postupovanej pohľadávky. Dôsledkom tohto je len skutočnosť, že dlžník sa až do oznámenia postúpenia postupcom, prípadne preukázania postúpenia postupníkom, môže svojho záväzku zbaviť aj plnením postupcoví. Aktívnu vecnú legitímáciu na uplatnenie postupovanej pohľadávky však postupník nadobúda už uzavretím platnej zmluvy o postúpení pohľadávok, kedy sa stáva veriteľom namiesto postupcu.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd prvého stupňa prejednanú vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. a podľa ods. 2 tohto ustanovenia mu vec vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvého stupňa riadiť sa právnym názorom odvolacieho súdu, ktorým je v zmysle § 226 O. s. p. viazaný. Súd prvého stupňa bude musieť v prvom rade zistiť, či došlo k platnému postúpeniu predmetnej pohľadávky na žalobcu a následne buď žalobu opätovne zamietnuť v prípade, že k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu nedošlo, alebo v opačnom prípade vec prejednať, posúdiť dôvodnosť nároku uplatneného žalobcom a na základe vykonaného dokazovania rozhodnúť o merite veci.

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne o trovách prvostupňového i odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Toto rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.